

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 558/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

367/2009. (XI. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **budapesti lakos panaszos**¹ 2009. július 19-én előterjesztett **panaszát** a 2009. november 11-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: PMRFK) – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos nő a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Központi Panaszirodáján 2009. július 19-én feljelentést tett, amelyben kérte, hogy a vele szemben 2009. július 17-én foganatosított rendőri intézkedések (igazoltatás, előállítás) miatti panaszát a Testület vizsgálja ki. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat 2009. július 24. napján küldte meg a panaszüggyel összefüggő rendőrségi dokumentumokat (meghallgatási jegyzőkönyv, panaszról készült jegyzőkönyv, előállításról kiállított igazolás), amelyeket a Testület 2009. július 31. napján érkezett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

1) A panasz szerint 2009. július 17-én 21 óra körül a panaszos egy férfivel sétált a Budapest, VIII. kerület Korányi Sándor utcai kórház közelében, amikor igazoltatták és előállították a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságra tiltott kéjelgés szabálysértése miatt. A panaszos előadta, hogy szabálysértést nem követett el. (A 2009. július 17-én a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztálya által a panaszos meghallgatásáról készített jegyzőkönyvben az szerepel, hogy a panaszos nem kívánt vallomást tenni, és a szabálysértés tényét nem ismerte el, mivel csak vércserére ment a kórházba.)

A panaszos elmondása szerint a meghallgatását végző r. törzszászlós arrogánsan beszélt vele, és amikor a rendőr megtudta, hogy a panaszosnak Hepatitis C vírusfertőzése van, közölte, hogy ne menjen a közelébe és tőle kb. 5 méterre ültette le és úgy bánt a panaszossal, mint egy leprással. A r. törzszászlós többször rákiabált a panaszosra, mivel a panaszos megtagadta a vallomástételt, és nem bánt vele emberhez méltóan.

A panaszos továbbá azt is sérelmesnek tartja, hogy az őt előállító – leírása szerint kb. 35 éves és 170 cm magas, átlagos testalkatú, rövid sötétbarna hajú, körszakállas – rendőr már sokadjára állította elő indokolatlanul, és ez a rendőr is csúnyán beszélt vele, illetve jelvéyszámát kérés ellenére sem mutatta meg a panaszosnak.

2) A Testület munkatársa több ízben megkísérelte a kapcsolatot felvenni a panaszossal annak érdekében, hogy részletesebben fejtse ki panaszát, illetve, hogy meghatározott kérdésekre válaszoljon. A panaszos a Testülettől a részére küldött hivatalos leveleket nem vette át, telefonján nem volt elérhető, így további bizonyítékokkal nem tudta alátámasztani állításait.

II.

A Testület az ügy érdemi kivizsgálása érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatától arról, hogy kik voltak a panaszossal szemben intézkedő rendőrök, továbbá arról is, hogy a rendőri intézkedésekkel összefüggésben milyen rendőrségi dokumentumok keletkeztek.

Az ORFK Ellenőrzési Szolgálata az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére:

- a panaszos ellen indult szabálysértési eljárásban a meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvet, amit a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztálya 2009. július 17-én készített,
- a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolást,
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Térfigyelő Szolgálata 2009. július 17-én készült jelentését az előállítás végrehajtásáról, és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredményét,

- a panaszos előállítását foganatosító r. főörzsőrmester 2009. augusztus 25-én kelt rendőri intézkedésről szóló jelentését,
- a panaszos előállítását foganatosító r. főhadnagy 2009. szeptember 10-én kelt rendőri intézkedésről szóló jelentését, és
- a BRFK Hivatalának 2009. augusztus 24-én kelt tájékoztató levelét.

A BRFK hivatalvezetőjének tájékoztatólevele szerint a panaszos előállítását a PMRFK Életvédelmi Alosztályának r. főhadnagya és a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság r. főörzsőrmestere foganatosította; a panaszos meghallgatását pedig a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztályának r. törzssászlós nyomozója végezte.

A felsorolt rendőrségi dokumentumok a panaszbeadványban szereplő tényálláshoz képest az alábbi eltéréseket, illetve kiegészítéseket tartalmazzák.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint az intézkedő r. főörzsőrmester és r. főhadnagy 2009. július 17-én gépkocsizó térfigyelő szolgálatot látott el a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén. A szolgálat teljesítése során 20 óra 45 perckor a rendőrök azt az utasítást kapták egy másik térfigyelő szolgálatot ellátó r. őrnagytól, hogy menjenek a Korányi Sándor utcába, a Ludovika téri felhajtóhoz, mivel ott a térfigyelő központ egy fekete, hosszú hajú barna ruhát és fehér kezításkát viselő, fiatal, magas nőre figyelt fel, aki a fenti helyen sétálgatott és igyekezett magára prostitúciós céllal felhívni az arra elhaladó gyalogosok és gépkocsivezetők figyelmét. A nő a megjelölt helyen egy megálló személygépkocsi vezetőjével is rövid beszélgetést folytatott, illetve azt megelőzően az Illés utcán sétálgatott hátra-hátrafordulva, ruháját igazgatva, „feltűnő taglejtéssel.” A nő tevékenységéről a térfigyelő szolgálatot ellátó r. őrnagy 20 óra 32 és 20 óra 47 perc közötti időben három térfigyelő kamerával négy videofelvételt is készített.

A r. főörzsőrmester és a r. főhadnagy az utasítás alapján megjelentek a Korányi Sándor utcában, ahol a személyleírás alapján megtalálták a panaszost és intézkedés alá vonták: a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata alapján – a közrend védelme érdekében – igazoltatták. A panaszos a személyi adatait személyazonosító igazolvánnyal igazolta.

A panaszossal közölték, hogy a tiltott kéjelgés szabálysértését követte el, de ő azt tagadta, és szabálysértési nyilatkozatot nem töltött ki. Az intézkedés során továbbá megállapítást nyert, hogy a panaszos ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: PKKB) 2008. szeptember 9-én körözést adott ki garázdaság miatt 17. B. 35514/2008/2. ügyszámon és tartózkodási helyének megállapítását rendelte el. A panaszos megadta jelenlegi tartózkodási címét.

A rendőrök a tiltott kéjelgés szabálysértésének folytatása miatt, mivel azt a panaszos védett övezetben követte el – a Magyar Természettudományi Múzeumtól 10 méterre, a Korányi Sándor utcai kórháztól 40 méterre – és az eljárás vele szemben azonnal lefolytatható volt, az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont második fordulata alapján –

előállították a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol az ügyeletes tisztnek sérülés és panasz nélkül átadták.

A panaszost – mivel vele személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítására került sor, a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetést követően – az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták.

A jelentés szerint a panaszos az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az annak idejéről szóló igazolást, valamint az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót megkapta.

Az intézkedő rendőrök a panaszos ellen az általa elkövetett cselekmény miatt szabálysértési feljelentést tettek.

2) Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, az előállítás és az átvizsgálás jogszerű, szakszerű és arányos volt.

3) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2009. július 17-én 21 órától 23 óra 10 percig tartott a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságon.

4) A panaszos előállítását foganatosító r. főtörzsőrmester rendőri intézkedésről szóló jelentése az előzőekhez képest azt a többletinformációt tartalmazza, hogy a panaszost tiltott kéjelgés szabálysértése elkövetése miatt korábban már több ízben előállította – saját kezdeményezésre vagy a térfigyelő központban szolgálatot teljesítő rendőrök észlelése és a készített videofelvételek alapján.

A panaszos a panasz alapjául szolgáló rendőri intézkedés alkalmával – a r. főtörzsőrmester emlékezte szerint – együttműködő magatartást tanúsított, az igazolást nem tagadta meg, az előállítása alkalmával panasszal nem élt.

5) A panaszos előállítását foganatosító r. főhadnagy szintén jelentést készített – a Testület tájékoztatás-kérése alapján, amelyek a fentebb írtakhoz képest az alábbi kiegészítéseket tartalmazzák.

A r. főhadnagy tájékoztatást adott arról, hogy a térfigyelő szolgálat hogyan zajlik, illetve, hogy általában milyen metódus szerint kerül előállításra a tiltott kéjelgés szabálysértésének elkövetője.

A térfigyelő szolgálat 12 órában úgy zajlik, hogy 6 órát monitorszobában, 6 órát pedig közterületen teljesítenek szolgálatot a rendőrök, amire azért van szükség, hogy ha a kamerán keresztül egy rendőr jogsértő magatartást észlel, akkor azonnal küldje az utcán teljesítő térfigyelő egységeket.

A BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén a tiltott kéjelgés szabálysértésének elkövetőjének előállításával kapcsolatban a r. főhadnagy leírta, hogy a monitor mögött szolgálatot teljesítő rendőr a térfigyelő kamerán keresztül megfigyeli és felvételeken rögzíti a jogsértő magatartást (prostitúciós tevékenységet), majd a közterületen levő rendőröknek utasításba adja, hogy az általa megfigyelt személlyel szemben intézkedjenek. Ezt követően a közterületen szolgálatot teljesítő rendőrök odamennek az utasításban megjelölt személyhez, vele szemben intézkedést foganatosítanak és amennyiben a monitor mögött ülő rendőr is úgy ítéli meg, akkor előállítják a rendőrkapitányságra, ahol a fogdán szolgálatot teljesítő rendőrnek – az ügyeletes tiszttel engedélyével – átadják. Ezt követően az előállítást végző rendőrök a többi cselekménynél (pl. meghallgatáson) már nem vesznek részt.

A r. főhadnagy a panaszossal szembeni konkrét intézkedésre – tekintettel az időmúlásra – nem emlékezett, de úgy nyilatkozott, hogy a Budapest VIII. Korányi Sándor utca a prostituáltak által kedvelt és ismert utca, ahol napi szinten foganatosítanak intézkedéseket.

A r. főhadnagy a panaszossal szemben intézkedő r. főtörzsőrmestert több éve ismeri, akivel együtt többször teljesített közterületi szolgálatot és intézkedtek együtt, de egyetlen esetben sem emlékezett arra, hogy a r. főtörzsőrmester tiszteletlen bánásmódban részesített valakit, vagy nem megfelelő stílusban beszélt az intézkedés alá vont személyekkel szemben.

Mivel pedig mind a r. főhadnagy, mind a r. főtörzsőrmester civil ruhában teljesítenek szolgálatot, az intézkedéseket rendőri mivoltuk felfedésével kezdik – a jogszabályi előírásoknak megfelelően. Azt követően igazolásra szólítják fel az intézkedés alá vont személyt, majd közlik vele, hogy milyen szabálysértést követett el, nyilatkoztatják, és ha szükséges, előállítják.

6) A BRFK Hivatalának tájékoztató levele szerint a panaszos meghallgatását a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztályának r. törzsszázlósa végezte, akit a felettese – a Testület tájékoztatás-kérése alapján – nyilatkoztatott a panaszüggyel kapcsolatosan. A r. törzsszázlós úgy nyilatkozott, hogy az eljárási cselekmény során kb. 1,5-2 méter távolság volt közte és a panaszos között – ennél többet egyébiránt a helyiség nagysága sem tett volna lehetővé –, illetve ő a panaszossal szemben mindvégig kulturáltan beszélt.

7) A panaszossal szemben rendőri feljelentés alapján 2009. július 17-én szabálysértési eljárás indult tiltott kéjelgés szabálysértése miatt, amelyet a PKKB folytatott le.

III.

A Testület a panaszos beadványa és az ORFK által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a szolgálati fellépés módját; a panaszos igazoltatásának, ruházatátvizsgálásának és előállításának jogszerűségét és indokoltságát; valamint a rendőri intézkedés hangnemét és az elfogulatlan intézkedést.

Annak során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos személyi adatok védelméhez való jogát, személyi szabadsághoz való jogát, emberi méltósághoz és az annak részét képező személyi integritáshoz való jogát és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A panaszos sérelmezte, hogy az őt előállító rendőr nem mutatta meg jelvénytűjét.

A szolgálati fellépés módját az Rtv. 20. §-a tartalmazza, amelynek (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti (pl. azonnali beavatkozás, fellépés szükséges), ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. Az idézett rendelkezéseknek az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza.

A szolgálati fellépés módját a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-a részletezi. A 4. § (1) és (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha annak eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja, kivéve, ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti (ez esetben azt az intézkedést követően kell megtenni).

Az azonosíthatóságra és a szolgálati fellépés módjára vonatkozó jogszabályi rendelkezések garanciális jelentőségűek, mert megtartásuk biztosítékot jelenthet arra nézve, hogy az állampolgároknak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető joga érvényesülhessen a velük szemben foganatosított intézkedések alkalmával. Amennyiben viszont ezek az elemi szintű formai elemei hiányoznak, akkor sérül ez az alapjog.

A három rendőri jelentés közül az egyik nem tartalmaz utalást a szolgálati fellépés módja tekintetében, míg két jelentésben a panaszossal szemben intézkedő rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy általában minden esetben a jogszabályoknak megfelelően kezdik meg az intézkedést – kivéve, ha az intézkedés késedelme veszélyel járna.

A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján – és mivel a panaszos egyéb bizonyítékokkal nem támasztotta alá állítását – az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettség megsértése tekintetében a rendőri álláspontot fogadta el, melynek következtében nem

állapította meg a jogállamiság és a jogbiztonság alkotmányos alapelveiből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét.

2) A Testület a rendőrségi dokumentumok egybevetésével ugyanakkor megállapította, hogy a panaszos igazoltatásának törvényi indoka megvolt.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Jelen esetben a közrendvédelmi célból történt az igazoltatás, mivel a térfigyelő központ jelzése alapján a panaszos szabálysértést követett el a Magyar Természettudományi Múzeumtól 10, a Korányi Kórháztól 40 méterre.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 143. §-a szerint tiltott kéjelgés szabálysértését követi el az, aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszeg.

A Szabs. tv. 143. §-ának (1) bekezdésben megjelölt külön törvény a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvenymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény, amelynek III. fejezete tartalmazza a prostitúció kezelésének egyes közrendvédelmi szabályait.

A törvény 7. §-ának (1) bekezdése taxatív felsorolást ad az ún. védett övezetekről. [A törvény 4. §-ának h) pontja értelmében védett övezet a közterületnek a törvény, illetve a települési (Budapesten a fővárosi) önkormányzat képviselő-testülete rendeletében meghatározott azon része, ahol prostituált a szexuális szolgáltatásra nem ajánlkozhat fel, szexuális szolgáltatást nem nyújthat, továbbá a védett övezetre vonatkozó tilalmakat a közterület e részén fekvő nyilvános helyre is alkalmazni kell.] A 7. § (1) bekezdésének d) pontja szerint védett övezetnek minősülnek – többek között – a közművelődési feladatok ellátására rendelt épületek, illetve a közterületen azoktól számított 300 méter távolságon belüli terület. A 7. § (2) bekezdése szerint ezt a távolságot közterületen az épület, illetőleg a közút határvonalának bármely pontjától lehet számítani.

A tiltott kéjelgés szabálysértésének keretet adó 1999. évi LXXV. törvény 8. §-ának (2) bekezdése szerint ugyanakkor maguk az önkormányzatok rendeletben megtilthatják a prostituáltak tevékenységét a törvény 7. §-ában meghatározott védett övezeteken kívül a közterület más részein, illetve az ott működő egyes nyilvános helyeken is.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a panaszos igazoltatása indokoltan és jogszerűen történt. Az intézkedés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 59. §-ának (1) bekezdésében írt személyes adatok védelméhez való jogát, illetve az Alkotmány 55. §-ának (1) bekezdésében írt személyes szabadsághoz való jogát, azonban a korlátozás jogszerűen történt.

3) A panaszos előállítása tekintetében a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont 2. fordulatát jelölték meg, amely szerint előállítható az, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

A rendőri jelentés szerint – és ezt az intézkedő r. főhadnagy tájékoztatása is alátámasztja – a szabálysértés elkövetésének közlését követően megkérdezték a panaszost, hogy a szabálysértési nyilatkozatot kitölti-e, aki azonban azt megtagadta.

Tekintettel arra, hogy a szabálysértés elkövetéséhez szükséges bizonyítékok (videofelvételek) rendelkezésre álltak, a rendőrök az eljárás azonnali lefolytatása érdekében a panaszos előállítása mellett döntöttek. A szabálysértési eljárás az intézkedő rendőrök feljelentése alapján még aznap megindult.

A rendelkezésre álló körülmények mérlegelését követően a Testület a panaszos álláspontjával szemben a rendőrségi álláspontot fogadta el, ezért megállapította, hogy az előállítás jogszerű és indokolt volt.

Az előállítás időtartamával kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése azt tartalmazza, hogy a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja.

Jelen ügyben a panaszos előállítása 21 órától 23 óra 10 percig tartott. A Testület megállapítása szerint – figyelemmel arra is, hogy ezen idő alatt megtörtént a panaszos meghallgatása a szabálysértés miatt – az előállítás a szükségesnél hosszabb ideig nem tartott.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése előírja továbbá, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. A rendőri jelentések szerint a rendőrség a tájékoztatási és az igazolás kiállítására vonatkozó kötelezettségének eleget tett (az utóbbi tekintetében a panaszos aláírásával azt igazolta is), amit a panaszos egyébként nem is sérelmezett panaszában.

A Testület álláspontja szerint az előállítás érintette a panaszosnak az Alkotmány 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz való jogát, a korlátozás azonban jogszerűen történt.

4) A panaszos átvizsgálása kapcsán a Testület megállapította, hogy az jogszerűen történt.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján került sor a panaszos átvizsgálására. A hivatkozott törvényhely szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

A Szolgálati Szabályzat vonatkozó, 40. §-ának (1) bekezdése értelmében a ruházat [...] átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat. A 40. § (2) bekezdése példalózó jelleggel felsorolja, mikor kerülhet sor ruházatátvizsgálásra: igazoltatás során, fokozott ellenőrzés során, személyi szabadságot korlátozó intézkedések foganatosításakor, rendezvény, esemény alkalmával meghatározott területre belépő személyek esetében, az állam működése, illetve a lakosság ellátása szempontjából fontos létesítményekbe való be- és kilépéskor.

Jelen ügyben az intézkedő rendőr – a panaszos által sem vitatottan – jogszerűen vizsgálta át a panaszos ruházatát, mivel vele szemben előállításra került sor. Ennek következtében a panaszosnak az Alkotmány 54. §-ának (1) bekezdésében írt emberi méltósághoz (személyi integritáshoz) való jogának korlátozása jogszerűen történt.

5) A panaszos sérelmezte az őt előállító egyik rendőr, illetve a meghallgatását végző rendőr hangnemét és viselkedését is.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A Testület számos állásfoglalásában kifejtette már, hogy az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés.

A rendőrségi dokumentumok a panaszos állítását cáfolják, ezért a Testület –mivel a panaszos egyéb bizonyítékokkal nem támasztotta alá állítását – a rendőrök állításait fogadta el az intézkedés hangneme és stílusa tekintetében, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem állapította meg.

6) A panaszos sérelmesnek tartotta azt is, hogy az előállítást foganatosító rendőrök egyike már sokadikára intézkedett vele szemben.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése értelmében a rendőr a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül köteles intézkedni.

Az előállítást foganatosító r. főörzsőrmester nyilatkozatában valóban az szerepel, hogy több ízben – saját kezdeményezésre vagy a térfigyelő központ jelzése – előállította már a panaszost ugyanolyan szabálysértés elkövetése miatt.

A Testület ezzel összefüggésben megállapítja, hogy önmagában az a körülmény, hogy a rendőr ugyanazon állampolgárral szemben – akár ugyanolyan, akár különböző – jogsértő magatartások elkövetése miatt több alkalommal intézkedik, nem adhat alapot az elfogult, részrehajló rendőri intézkedés megállapítására. A panasz ebben a tekintetben is megalapozatlan, a rendőri intézkedés nem sértette panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések jogszerűek voltak, amelyek az alapjogokat jogszerűen korlátozták, ezért az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. november 11.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök, testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag